

Diari de la neu, 24/04/22

Darrer dia de la temporada a Masella, un altre dia carregat d'emocions

Així estava l'accés al Jumbo sobre el migdia *Autor/a: Diaridelaneu*

Últim dia de la temporada a Masella i darreres sensacions. Una crònica molt personal de com he viscut el darrer dia de la temporada d'esquí 2021-22.

Una imatge d'avui a Masella (Foto: IST).

No hi ha temporada de neu que no tingui un inici i un fi, i mai no n'hi ha dos d'iguals, ni d'inicis ni de finals. I el darrer dia de la temporada a Masella d'enguany, viscut en aquest diumenge 24 d'abril, ha estat ben diferent dels que he pogut viure en els darrers anys.

I és que ahir dissabte, per exemple, una nevada va deixar la muntanya de la Tosa coberta d'una nova capa de neu d'entre 10 i 15 cm. Potser més. Uns centímetres que ja feien preveure que avui diumenge viuríem un darrer dia d'esquí amb neu nova. I així ha estat.

En el darrer dia d'aquesta temporada la muntanya es presentava de blanc immaculat. No podia presentar millor neu en la seva darrera jornada d'obertura, de sol radiant encara que per uns pocs minuts, i amb aquell blanc reflectant que requereix ulleres de sol protecció 4 i crema protectora 50.

En Joan Banús, aquest matí pujant pel telecadira Masella Jet (Foto: IST).

Pel que fa a l'afluència d'esquiadors a pistes, crec que ha estat un dels anys que hi he vist més "malalts de neu". Segur que la possibilitat de convidar algú a esquiar presentant el passi de temporada a oficines hi haurà ajudat. Alguns dels habituals de Masella s'hauran fet acompanyar d'algun amic, familiar o company de feina.

I s'han vist cues. Bé, no faltem a la veritat, cues no, però gairebé entre les 11 i les 12 del migdia. I això és una prova que avui han estat més esquiadors que altres anys els que no s'han volgut perdre la darrera oportunitat de lliscar per la cara nord de la Tosa d'Alp. Sense oblidar els incondicionals de la baixada en banyador, un esdeveniment que va camí de convertir-se en tradicional. Per cert, quant de temps es necessita per poder dir que una activitat és o no és tradicional? En qualsevol cas, bona feina Jordis i Miquel!

Avui Masella ha viscut una nova baixada en banyador (Foto: IST).

Però sobretot hi ha dues qüestions que avui m'han recordat que això de l'esquí és una passió que deixa molt bones empremtes.

D'una banda, voldria explicar-vos la conversa amb al meu primer company de cadira de bon matí: en **Joan Banús Roca**. A poc per complir els vuitanta-dos anys, continua esquiant entre dos i tres dies per setmana. I avui, equipat amb casc i Go-pro, no ha volgut fallar. Ahir tampoc. També m'ha explicat, ben satisfet, que enguany ha resultat l'esquiador de Masella amb més quilòmetres enregistrats amb l'aplicació Masella App. Ostres Joan, de veritat, m'ha sorprès la teva jovialitat per les tecnologies i la teva empena per continuar esquiant.

Espero que hagi tingut un bon viatge de tornada fins a Platja d'Aro. I amb ganes de tornar a veure't a pistes la temporada vinent. No perdi's mai aquesta passió.

I ja per acabar, el segon detall del dia i que m'ha recordat que, per sort o per desgràcia, les temporades comencen i acaben. I quan acaben, per fi podem descansar nosaltres i fer una ullada al desgast, o no, del material.

Esquiant avui per Masella amb en Jan Snow (Foto: IST).

I és en el darrer dia que et poses la jaqueta quan et fixes que, potser precisament perquè és el darrer dia i ja no vas amb tantes presses, pares més atenció a qüestions que altres dies no has vist.

En aquests moments te n'adones que el coll de la jaqueta taronja bruteja una mica. Diguem-ho clar: el coll està brut de tanta crema protectora, de tan frec a frec amb el casc i de tant posar i treure't la mascareta. Un equipament que ja havíem interioritzat i que per fi, ara sí, ja podem alliberar-nos definitivament. O això sembla.

I veus que les espatlles de la jaqueta també brutegen per culpa de reposar-hi els esquís tornant cap al cotxe. Uns esquís que porten incrustada una neu que va tenyida de pols sahariana. I veus que algunes parts de la jaqueta tenen un to taronja més decolorat que altres, prova que l'anticicló de gener i febrer va donar pas a un sol que es menjava literalment els colors d'una jaqueta que, per nova que sigui, no pot mantenir-se nova com el primer dia.

La meua jaqueta de color taronja, ahir dia 23 al Bar Cap de Bosc de Masella (Foto: IST).

Doncs sí, avui o demà la jaqueta entrarà a la rentadora després de passar molts dies i moltes hores lluint-la per pistes. Són els detalls d'una temporada que, com he explicat unes línies més amunt, mai poden ser els mateixos als d'anteriors. I potser això és el que fa l'esquí tan apassionant i divertit: mai cap trajecte en telecadira potser idèntic, ni cap baixada, ni per descomptat les notícies o la música que escoltes a la ràdio mentre fas corbes per arribar al peu de pista.

Amics i amigues, lectors i lectores, clients i proveïdors, companys habituals o casuals de telecadira: aprofito aquestes línies per donar-vos les gràcies a tots per ser-hi. Hores després d'acabar aquesta campanya, per increïble que us pugui semblar, ja estic pensant en com aconseguir que la següent pugui superar l'actual. El llistó ha tornat a quedar alt, molt alt. Se'm presenta un repte majúscul.

Espero i desitjo que a vosaltres us passi una mica el mateix. Perquè el món de la neu continua sent, per a mi, apassionant. I no veig símptomes que em facin pensar que m'hagin d'anar a la baixa. Gràcies Joan, per la xerradeta que hem tingut de bon matí: avui has estat tu el qui m'ha motivat a escriure aquest article tan diferent dels altres que escrivia en el darrer dia de la temporada.

El compte enrere s'ha activat...